

Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti
Str. Piata Alexandru Lahovari nr. 1, sector 1
Tel: 0213192753; Fax: 0212107864
Cod inregistrare: 4505421
Email: oftalmologie@gmail.com; secretariat@spitaloftalmologie.ro
Website: <https://spitaloftalmologie.ro/>

SPITALUL CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE			
Piata Lahovari Nr. 1, Sector 1			
Tel.: 021 318.63.51 ; 021 319.27.53 ; Fax: 021 240.78.64			
INTRARE		Nr.	3015
IESIRE			
Ziua	31	Luna	07
		Anul	2023

CODUL DE CONDUITA ETICA SI PROFESIONALA AL PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN CADRUL

Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice

Editia: I

Revizia: II

PREAMBUL

Misiune, viziune si obiective strategice ale SCUOB

In strategia de dezvoltare a Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice - Planul strategic - sunt cuprinse toate domeniile principale de activitate, precum si dezvoltarea unui management organizational eficient, cu accent pe cresterea accesibilitatii la servicii, a excelentei in calitatea actului medical, a imbunatatirii comunicarii, a gradului de satisfactie al pacientului si a corelarii cererii si nevoilor de servicii ale populatiei cu oferta de servicii a spitalului, in scopul realizarii misiunii noastre care este:

1. Satisfacerea nevoilor pacientilor, prin furnizarea de servicii de sanatate cu respectarea unor principii de baza: calitate, controlul costurilor, satisfactia pacientului si a personalului, acces la servicii de inalta calitate.
2. Asigurarea cadrului institutional pentru realizarea progresului in cunoasterea medicala prin cercetare stiintifica.

Valorile promovate de Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice:

1. Universalitate: toti membrii comunitatii au acces la serviciile esentiale de sanatate, cu costuri rezonabile;
2. Servicii medicale de calitate;
3. Servicii medicale cu costuri eficiente, bazate pe nevoi si rezultate;
4. Respect pentru demnitatea personala (pacient si personal);
5. Accent pe strategii de perspectiva privind asistenta medicala, invatamantul medical, cercetarea stiintifica medicala si dezvoltarea resurselor umane.

Viziunea Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice:

"Spre excelenta, prin competenta, profesionalism si dedicatie prin mentinerea unui sistem de elita, in furnizarea serviciilor de sanatate catre beneficiari si toate partile interesate."

Activitatea desfasurata in cadrul Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti are ca obiective:

- satisfacerea cerintelor si asteptarilor pacientilor si apartinatorilor / insotitorilor acestora, bazata pe o calitate crescuta a ingrijirilor acordate pacientilor, pe principii de siguranta a actului medical;
- asigurarea accesului echitabil al populatiei la servicii medicale, conform nevoilor acestuia, cu respectarea demnitatii umane, a principiilor eticii si deontologiei medicale si a grijii pentru sanatatea pacientului;

Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti
Str. Piata Alexandru Lahovari nr. 1, sector 1
Tel: 0213192753; Fax: 0212107864
Cod inregistrare: 4505421
Email: oftalmologie@gmail.com; secretariat@spitaloftalmologie.ro
Website: <https://spitaloftalmologie.ro/>

- asigurarea conlucrării tuturor angajaților pentru atingerea obiectivelor specifice stabilite;
- creșterea eficienței și calității serviciilor medicale;
- control adecvat al riscurilor în activități, prin evitarea pericolelor și evaluarea riscurilor asociate activității medicale.

Principiile teoretice și practice promovate, referitoare la implementarea, menținerea și îmbunătățirea continuă a sistemului de management al calității, contribuie la sporirea încrederii pacienților față de serviciile medicale. În dorința de îmbunătățire a relațiilor interumane, managementul Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice București a procedat la întocmirea prezentului Cod de conduită etică și profesională valabil pentru întreg personalul angajat al instituției.

Baza legală:

Elaborarea prezentului Cod de conduită etică și profesională are la bază, ca temei legal, următoarea legislație în vigoare:

- Ordinul M.S nr.1502/2016 pentru aprobarea componenței și a atribuțiilor Consiliului etic care funcționează în cadrul spitalelor publice;
- Legea nr.95/2006 republicată, privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ;
- Hotărârea Colegiului Medicilor din România nr.2/2012 cu modificările și completările ulterioare, privind adoptarea Statutului și a Codului de deontologie medicală ale Colegiului Medicilor din România;
- O.U.G. nr.144/ 2008 actualizată, privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România;
- Hotărârea OAMGMAMR nr.2/2009 privind adoptarea Codului de etică și deontologie al asistentului medical generalist al moașei și al asistentului medical din România;
- Hotărârea Colegiului Național al Asistenților Sociali nr.1/2007 privind Codul deontologic al profesiei de asistent social, cu modificări ulterioare;
- Legea nr.672/2002, privind auditul public intern, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.856 din 5 decembrie 2011;
 - Ordinul MFP nr. 252/2004 pentru aprobarea Codului de conduită etică a auditoriului intern;
- Legea nr.571/14.12.2004 privind protecția personalului din autoritățile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii;

- Ordinul MS 1501/2016 privind aprobarea implementarii mecanismului de feedback al pacientului in spitalele publice;
- Legea nr. 46/2003 actualizată, privind drepturile pacientului;
- Ordinul nr. 1410/2016 privind aprobarea normelor de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003, publicată in Monitorul Oficial, nr. 1009 din 15/12/2016;
 - Legea nr. 52 /2003 privind transparenta decizionala in administratia publica;
 - Legea nr. 251 /2004 privind unele masuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor actiuni de protocol in exercitarea mandatului sau a functiei;
- LEGE Nr. 184/2016 - privind instituirea unui mecanism de prevenire a conflictului de interese in procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică;
- LEGE nr. 98/ 2016 privind achizițiile publice, cu toate modificările și completările ulterioare;
- LEGE Nr. 176/2010 - privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative;
 - Hotararea nr. 583/2016 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2016-2020, a seturilor de indicatori de performanță, a riscurilor asociate obiectivelor și măsurilor din strategie și a surselor de verificare, a inventarului măsurilor de transparență instituțională și de prevenire a corupției, a indicatorilor de evaluare, precum și a standardelor de publicare a informațiilor de interes public;
 - Hotararea nr. 599/2018 pentru aprobarea Metodologiei standard de evaluare a riscurilor de corupție în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale, împreună cu indicatorii de estimare a probabilității de materializare a riscurilor de corupție, cu indicatorii de estimare a impactului în situația materializării riscurilor de corupție și formatul registrului riscurilor de corupție, precum și pentru aprobarea Metodologiei de evaluare a incidentelor de integritate în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale, împreună cu formatul raportului anual de evaluare a incidentelor de integritate;
 - Hotararea nr. 1269/2021 privind aprobarea Strategiei Nationale anticorupție 2021-2025 si a documentelor aferente acesteia;
 - OUG nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea si sanctionarea neregulilor aparute in obtinerea si utilizarea fondurilor europene si/sau a fondurilor publice nationale aferente acestora;
 - Deciziaa Colegiului Farmacistilor din Romania nr. 2/2012 privind adoptarea Statutului Colegiului Farmacistilor din Romania si a Codului deontologic al farmacistului, cu modificarile ulterioare;
 - Legea nr. 460/2003, actualizata, privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog si chimist.

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE SI PRINCIPII GENERALE

ART. 1 Domeniul de aplicare

- (1) Codul de conduită etică și profesională a personalului din Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti stabilește norme de conduită etică și profesională pentru întregul personal și formulează principiile care trebuie respectate în relația cu pacienții, partenerii, colegii, în vederea creșterii încrederii și prestigiului instituției.
- (2) Codul de conduită etică și profesională al personalului contractual din cadrul Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti va fi numit în continuare „cod” sau „cod de conduită”.
- (3) Normele de conduită etică și profesională prevăzute de prezentul Cod sunt obligatorii pentru personalul din cadrul spitalului încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul Muncii, cu modificările ulterioare, indiferent de durata raporturilor de muncă sau de locul în care este prestată munca.
- (4) Prevederile prezentului Cod de conduita etică și profesională se aplică și persoanelor care lucrează în spital colaboratori, voluntari sau studenți.
- (5) Colaboratorii și furnizorii noștri trebuie să se conformeze la rândul lor acestor condiții, dat fiind faptul că acceptarea Codului este una dintre cerințele pentru a putea colabora cu Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti.
- (6) Dispozițiile Codului de conduită etică și profesională produc efecte pentru toți angajații din instituție de la data comunicării, iar noii angajați vor lua la cunoștință de conținutul Codului de conduită etică și profesională anterior semnării contractului individual de muncă.
- (7) Codul de conduită etică și profesională va fi adus la cunoștința salariaților, astfel:
 - Prin intermediul șefilor de secție, laboratoare, compartimente, asistenți șefi, pentru personalul existent;
 - Prin intermediul șefului biroului R.U.N.O.S., pentru personalul nou angajat;
 - Postarea pe pagina de internet a spitalului;

ART. 2 Obiective

- (1) Obiectivele prezentului cod urmăresc să asigure creșterea calității întregii activități a instituției medicale, a serviciilor oferite, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și eliminarea birocrăției și a faptelor de corupție prin:
 - Reglementarea normelor de conduită profesională necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt a prestigiului instituției publice și a personalului ;
 - Informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului în exercitarea funcției;

➤ Crearea unui climat de încredere și respect reciproc între pacienți și personalul din cadrul spitalului.

ART. 3 Principii generale

Principiile care guvernează conduita profesională a personalului sunt următoarele:

- a) prioritatea interesului public - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- b) asigurarea egalității de tratament al cetățenilor în fața instituției publice - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
- c) profesionalismul - principiu conform căruia personalul are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;
- d) imparțialitatea și nediscriminarea - principiu conform căruia angajații sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- e) integritatea morală - principiu conform căruia personalului îi este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;
- f) libertatea gândirii și a exprimării - principiu conform căruia personalul poate să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;
- g) cinstea și corectitudinea - principiu conform căruia, în exercitarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul trebuie să fie de bună-credință și să acționeze pentru îndeplinirea conformă a atribuțiilor de serviciu;
- h) deschiderea și transparența - principiu conform căruia activitățile desfășurate de angajați în exercitarea atribuțiilor funcțiilor lor sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor.

ART. 4

Termeni

În înțelesul prezentei legi, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- personal contractual ori angajat contractual - persoana numită într-o funcție în autoritățile și instituțiile publice în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările ulterioare;
- funcție - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite de autoritatea sau instituția publică, în temeiul legii, în fișa postului;
- interes public - acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;

- interes personal - orice avantaj material sau de alta natura, urmarit ori obtinut, in mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru altii, de catre personalul contractual prin folosirea reputatiei, influentei, facilitatilor, relatiilor, informatiilor la care are acces, ca urmare a exercitarii atributiilor functiei;
- conflict de interese - acea situatie sau imprejurare in care interesul personal, direct ori indirect, al angajatului contractual contravine interesului public, astfel incat afecteaza sau ar putea afecta independenta si impartialitatea sa in luarea deciziilor ori indeplinirea la timp si cu obiectivitate a indatoririlor care ii revin in exercitarea functiei detinute;
- informatie de interes public - orice informatie care priveste activitatile sau care rezulta din activitatile unei autoritati publice ori institutii publice, indiferent de suportul ei;
- informatie cu privire la date personale - orice informatie privind o persoana identificata sau identificabila;
- avertizare in interes public: sesizarea facuta cu buna-credinta cu privire la orice fapta care presupune o incalcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrari, eficientei, eficacitatii, economicitatii si transparentei;
- avertizor: persoana care face o sesizare cu buna credinta cu privire la orice fapta care presupune o incalcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrari, eficientei, eficacitatii, economicitatii si transparentei conform Legii nr. 571/2004 si care este incadrata in una dintre autoritatile publice, institutiile publice;
- cadou: bun primit cu titlu gratuit in cadrul unor activitati de protocol in exercitarea functiei;
- cod de etica: descrie ansamblul de valori, principii si norme etice necesare pentru respectarea demnității, integrității, precum și pentru asigurarea unor raporturi echitabile atât între personalul instituției publice, cât și în raporturile dintre personalul instituției publice și cetățeni;
- consilier de etica: persoana desemnată prin decizia conducătorului instituției publice pentru consiliere etică. Aceasta este o persoană din institutie cu o bună reputație profesională și personală, experiență și profesionalism, dovedite de-a lungul timpului. Conform prevederilor legale consilierul de etică are ca atribuții principale: acordarea de consultanță și asistență personalului contractual din cadrul SCUOB cu privire la respectarea normelor de conduită/etică; monitorizarea aplicării prevederilor prezentului cod de conduită în cadrul SCUOB; întocmirea de rapoarte trimestriale privind respectarea normelor de conduită etică de către funcționarii din cadrul SCUOB;
- corupție: in sens larg, reprezintă folosirea abuzivă a puterii încredințate, în scopul satisfacerii unor interese personale sau de grup; orice act al unei instituții sau autorități care are drept consecință provocarea unei daune interesului public, în scopul de a promova un interes/profit personal sau de grup, poate fi clarificat drept "corupt"; această definiție largă a corupției este reflectată în legislația românească prin definirea infracțiunilor de corupție, precum: luarea și darea de mită, traficul și cumpărarea de influență, abuzul de funcție, etc.
- declaratie de avere si de interese: acte personale și irevocabile, se fac în scris, pe propria răspundere, și cuprind drepturile și obligațiile declarantului, ale soțului/soției, precum și ale

- copiilor aflați în întreținere, potrivit anexei nr. 1, respectiv funcțiile și activitățile prevăzute în anexa nr. 2, potrivit prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;
- funcție sensibilă: acea funcții care prezintă risc semnificativ în raport cu obiectivele;
 - incompatibilitate: situația în care se află o persoană juridică sau fizică care are un interes personal și/sau de grup ce influențează imparțialitatea și obiectivitatea judecăților și acțiunilor sale în luarea deciziilor, întocmirea actelor și îndeplinirea atribuțiilor în evaluarea, monitorizarea, realizarea, raportarea activităților didactice, de cercetare — dezvoltare, administrative, precum și în obținerea și încheierea de contracte (comerciale, de cercetare etc.); interesul personal reprezintă orice avantaj, material sau de altă natură, urmărit sau obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru soțul/ soția, rude ori afini până la gradul al treilea, de către o persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, o funcție de conducere, gestionare, control, prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor și informațiilor la care are acces, în temeiul exercitării acesteia.

CAPITOLUL II

NORME GENERALE DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ A PERSONALULUI

ART. 5

Asigurarea unui serviciu public de calitate

- (1) Personalul are obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul pacienților, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor institutiei publice, în limitele atribuțiilor stabilite prin fișa postului.
- (2) În exercitarea funcției, personalul are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea pacienților în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea institutiei publice.

ART. 6

Respectarea Constitutiei și a legilor

- (1) Angajații au obligația ca, prin actele și faptele lor, să respecte Constituția, legile țării și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale, în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale.
- (2) Personalul trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercitiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor deținute.

ART. 7

Loialitatea fata de institutia publica

(1) Personalul are obligatia de a apara cu loialitate prestigiul institutiei publice, precum si de a se abtine de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.

(2) Angajatilor le este interzis:

a) sa exprime in public aprecieri neconforme cu realitatea in legatura cu activitatea institutiei publice, cu politicile si strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) sa faca aprecieri in legatura cu litigiile aflate in curs de solutionare si in care institutia publica are calitatea de parte, daca nu sunt abilitati in acest sens;

c) sa dezvaluie informatii care nu au caracter public, in alte conditii decat cele prevazute de lege;

d) sa dezvaluie informatiile la care au acces in exercitarea functiei, daca aceasta dezvaluire este de natura sa atraga avantaje necuvenite ori sa prejudicieze imaginea sau drepturile institutiei ori ale unor functionari publici sau angajati contractuali, precum si ale persoanelor fizice sau juridice;

e) sa acorde asistenta si consultanta persoanelor fizice sau juridice, in vederea promovarii de actiuni juridice ori de alta natura impotriva statului sau institutiei publice.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a)-d) se aplica si dupa incetarea raportului de munca, pentru o perioada de 2 ani, daca dispozitiile din legi speciale nu prevad alte termene.

(4) Prevederile prezentului cod de conduita nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligatia legala a personalului contractual de a furniza informatii de interes public celor interesati, in conditiile legii.

ART. 8

Libertatea opiniilor

(1) In indeplinirea atributiilor de serviciu angajatii au obligatia de a respecta demnitatea functiei detinute, coreland libertatea dialogului cu promovarea intereselor institutiei publice.

(2) In activitatea lor angajatii au obligatia de a respecta libertatea opiniilor si de a nu se lasa influentati de considerente personale.

(3) In exprimarea opiniilor, personalul trebuie sa aiba o atitudine concilianta si sa evite generarea conflictelor datorate schimbului de pareri.

ART. 9

Activitatea publica

(1) Relatiile cu mijloacele de informare in masa se asigura de catre persoanele desemnate in acest sens de conducatorul institutiei publice, in conditiile legii.

(2) Angajatii desemnati sa participe la activitati sau dezbateri publice, in calitate oficiala, trebuie sa respecte limitele mandatului de reprezentare incredintat de conducatorul institutiei publice.

(3) In cazul in care nu sunt desemnati in acest sens, angajatii pot participa la activitati sau dezbateri publice, avand obligatia de a face cunoscut faptul ca opinia exprimata nu reprezinta punctul de vedere oficial al institutiei publice.

ART. 10

Activitatea politica

In exercitarea functiei detinute, personalului ii este interzis:

- a) sa participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice;
- b) sa furnizeze sprijin logistic candidatilor la functii de demnitate publica;
- c) sa colaboreze, atat in cadrul relatiilor de serviciu, cat si in afara acestora, cu persoanele fizice sau juridice care fac donatii ori sponsorizari partidelor politice;
- d) sa afiseze in cadrul institutiei insemne ori obiecte inscriptionate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidatilor acestora.

ART. 11

Folosirea imaginii proprii

In considerarea functiei pe care o detine, personalul contractual are obligatia de a nu permite utilizarea numelui sau a imaginii proprii in actiuni publicitare pentru promovarea unei activitati comerciale, precum si in scopuri electorale.

ART. 12

Cadrul relatiilor in exercitarea atributiilor functiei

(1) In relatiile cu personalul din cadrul institutiei publice, precum si cu persoanele fizice sau juridice, angajatii contractuali sunt obligati sa aiba un comportament bazat pe respect, buna-credinta, corectitudine si amabilitate.

(2) Personalul are obligatia de a nu aduce atingere onoarei, reputatiei si demnitatii persoanelor din cadrul institutiei, precum si ale persoanelor cu care intra in legatura in exercitarea functiei, prin:

- a) intrebuintarea unor expresii jignitoare;
- b) dezvaluirea aspectelor vietii private;
- c) formularea unor sesizari sau plingeri calomnioase.

(3) Personalul contractual trebuie sa adopte o atitudine impartiala si justificata pentru rezolvarea clara si eficienta a problemelor pacientilor. Personalul contractual are obligatia sa respecte principiul egalitatii cetatenilor in fata legii si a institutiei publice, prin:

- a) promovarea unor solutii coerente, conform principiului tratamentului nediferentiat, raportate la aceeasi categorie de situatii de fapt;

b) eliminarea oricarei forme de discriminare bazate pe aspecte privind nationalitatea, convingerile religioase si politice, starea materiala, sanatatea, varsta, sexul sau alte aspecte.

ART. 13

Conduita in cadrul relatiilor internationale

(1) Personalul care reprezinta institutia publica in cadrul unor organizatii internationale, institutii de invatamint, conferinte, seminarii si alte activitati cu caracter international are obligatia sa promoveze o imagine favorabila tarii si institutiei publice pe care o reprezinta.

(2) In relatiile cu reprezentantii altor state, angajatii au obligatia de a nu exprima opinii personale privind aspecte nationale sau dispute internationale.

(3) In deplasarile in afara tarii, personalul este obligat sa aiba o conduita corespunzatoare regulilor de protocol si sa respecte legile si obiceiurile tarii gazda.

ART. 14

Interdictia privind acceptarea cadourilor, serviciilor si avantajelor

(1) Angajatii nu trebuie sa solicite ori sa accepte cadouri, servicii, favoruri, invitatii sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, parintilor, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relatii de afaceri sau de natura politica, care le pot influenta impartialitatea in exercitarea functiilor publice detinute ori pot constitui o recompensa in raport cu aceste functii.

(2) In conformitate cu Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției, persoanele cu funcții de conducere și de control, precum și celelalte persoane care au obligația să-și declare averea, potrivit legii, au obligația de a declara și prezenta la conducătorul instituției, în termen de 30 de zile de la primire, bunurile pe care le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției.

ART. 15

Participarea la procesul de luare a deciziilor

(1) In procesul de luare a deciziilor angajatii au obligatia sa actioneze conform prevederilor legale si sa isi exercite capacitatea de apreciere in mod fundamentat si impartial.

(2) Angajatii au obligatia de a nu promite luarea unei decizii de catre institutia publica, de catre alti functionari publici, precum si indeplinirea atributiilor in mod privilegiat.

ART. 16

Obiectivitate in evaluare

(1) In exercitarea atributiilor specifice functiilor de conducere, angajatii au obligatia sa asigure egalitatea de sanse si tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul contractual din subordine.

(2) Personalul de conducere are obligatia sa examineze si sa aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competentei profesionale pentru personalul din subordine, atunci cand propune ori

aproba avansari, promovari, transferuri, numiri sau eliberari din functii ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzand orice forma de favoritism ori discriminare.

(3) Personalul de conducere are obligatia de a nu favoriza sau defavoriza accesul ori promovarea in functiile contractuale pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile prevazute la art. 3.

ART. 17

Folosirea abuziva a atributiilor functiei detinute

(1) Personalul are obligatia de a nu folosi atributiile functiei detinute in alte scopuri decat cele prevazute de lege.

(2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de evaluare sau de participare la anchete ori actiuni de control, personalul nu poate urmari obtinerea de foloase sau avantaje in interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.

(3) Angajatii au obligatia de a nu interveni sau influenta vreo ancheta de orice natura, din cadrul institutiei sau din afara acesteia, in considerarea functiei pe care o detin.

(4) Angajatii au obligatia de a nu impune altor angajati sa se inscrie in organizatii sau asociatii, indiferent de natura acestora, ori de a nu le sugera acest lucru, promitandu-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

ART. 18

Utilizarea resurselor publice

(1) Personalul este obligat sa asigure ocrotirea proprietatii publice si private a statului si a unitatilor administrativ-teritoriale, sa evite producerea oricarui prejudiciu, actionand in orice situatie ca un bun proprietar.

(2) Personalul are obligatia sa foloseasca timpul de lucru, precum si bunurile apartinand institutiei publice numai pentru desfasurarea activitatilor aferente functiei detinute.

(3) Personalul trebuie sa propuna si sa asigure, potrivit atributiilor care ii revin, folosirea utila si eficienta a banilor publici, in conformitate cu prevederile legale.

(4) Personalului care desfasoara activitati publicistice in interes personal sau activitati didactice ii este interzis sa foloseasca timpul de lucru ori logistica institutiei publice pentru realizarea acestora.

ART. 19

Limitarea participarii la achizitii, concesiuni sau inchirieri

(1) Orice angajat poate achizitiona un bun aflat in proprietatea privata a statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale, supus vanzarii in conditiile legii, cu exceptia urmatoarelor cazuri:

a) cand a luat cunostinta, in cursul sau ca urmare a indeplinirii atributiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmeaza sa fie vandute;

b) cand a participat, in exercitarea atributiilor de serviciu, la organizarea vanzarii bunului respectiv;

c) cand poate influenta operatiunile de vanzare sau cand a obtinut informatii la care persoanele interesate de cumpararea bunului nu au avut acces.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica in mod corespunzator si in cazul concesiunii sau inchirierii unui bun aflat in proprietatea publica ori privata a statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale.

(3) Angajatilor le este interzisa furnizarea informatiilor referitoare la bunurile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, supuse operatiunilor de vanzare, concesiune sau inchiriere, in alte conditii decat cele prevazute de lege.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplica in mod corespunzator si in cazul realizarii tranzactiilor prin interpus sau in situatia conflictului de interese.

CAPITOLUL III

COORDONAREA ȘI CONTROLUL APLICĂRII NORMELOR DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

ART. 20 Sesizarea

- Conducerea Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti poate fi sesizată scris sau online, de orice persoană cu privire la:
 - încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită de către angajații spitalului;
 - constrângerea sau amenințarea exercitată asupra angajatului contractual pentru a-l determina să încalce dispozițiile legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător.
- Sesizarea prevăzută la. alin. (1) nu exclude sesizarea organului disciplinar competent, potrivit legii —Comisia de disciplină, si a Consiliului etic al spitalului constituit în baza prevederilor Ordinului M.S. nr.1502/2016, în funcție de atribuțiile acestuia.
- Angajații nu pot fi sancționați sau prejudiciați în niciun fel pentru sesizarea cu bună-credință a organelor disciplinare competente, în condițiile legii.
- Conducerea Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti va verifica actele și faptele pentru care au fost sesizate, prin organul disciplinar competent investit cu soluționarea sesizării, cu respectarea confidențialității privind identitatea persoanei care a făcut sesizarea.
- în cazul în care, în situația sesizată este implicat conducătorul instituției publice ori directorii acesteia, competența în soluționarea sesizării o are structura ierarhic superioară instituției.

ART. 21 Soluționarea sesizării

- Rezultatele cercetării actelor și faptelor depuse spre analiza și verificare organului disciplinar competent, potrivit legii - Comisie de disciplină sau Consiliul etic al spitalului constituit în baza prevederilor Ordinului M.S. nr.1502/2016, vor fi consemnate, după caz, într-un Raport scris (Nota de constatare) si respectiv Aviz, Hotarare în care va fi precizat explicit fie cazul de

încălcarea a disciplinei în unitatea sanitară a, Codului de etică și deontologie profesională, fie cazul de încălcare a drepturilor pacienților, precum și orice alte situații după caz.

➤ Raportul organului disciplinar competent, potrivit legii, va conține și măsurile impuse de rezultatul cercetării, în raport cu gravitatea abaterii, avându-se în vedere următoarele:

- împrejurările în care fapta a fost săvârșită;
- gradul de vinovăție al angajatului contractual;
- consecințele abaterii ;
- comportarea generală în serviciu a angajatului contractual;
- eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către angajatul contractual.

➤ În cazul în care organul disciplinar competent, investit cu soluționarea sesizării, apreciază că gravitatea și complexitatea acuzelor aduse angajatului contractual sunt de natură a afecta grav onoarea, prestigiul profesiei și moralitatea profesională în rândul corpului profesional din care face parte, în conformitate cu prevederile legilor și regulamentelor specifice profesiei, încălcarea procedurilor și ale protocoalelor implementate, ale statutelor și ale codurilor etice și de deontologie profesională, poate propune transmiterea sesizării în vederea cercetării și soluționării către organismele de cercetare disciplinară organizate la nivelul organismelor profesionale.

➤ Rezultatul cercetării actelor și faptelor depuse spre analiză și verificare organului disciplinar competent, potrivit legii, vor fi comunicate:

- angajatului contractual sau persoanei care a formulat sesizarea;
- angajatului contractual care face obiectul sesizării;

➤ Rezultatele activității de centralizare a sesizărilor sau petițiilor se consemnează într-un raport anual al Consiliului etic al spitalului, pe baza căruia conducerea spitalului va formula recomandări cu privire la modul de corectare a deficiențelor constatate și trebuie “sa cuprindă și următoarele date:

- numărul și obiectul sesizărilor privind cazurile de încălcare a normelor de conduită profesională;
- categoriile și numărul de angajați contractuali care au încălcat normele de conduită morală și profesională;
- cauzele și consecințele nerespectării prevederilor prezentului cod de conduită;
- evidențierea cazurilor în care personalului contractual i s-a cerut să acționeze sub presiunea factorului politic;
- recomandările propuse

CAPITOLUL IV

RESPONSABILITATEA PERSONALA, INTEGRITATEA SI INDEPENDENTA PROFESIONALA

Art. 22 - Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a medicului:

(1) Despre independenta profesională a medicului și responsabilitate:

- a) Medicul are independenta profesională absolută, libertatea absolută a prescripțiilor și actelor medicale pe care le considera necesare, în limitele competenței sale, și este răspunzător pentru acestea. În cazul limitării prin constrângeri administrative și/sau economice a independenței sale, medicul nu este răspunzător;
- b) Medicul nu va garanta vindecarea afecțiunii pentru care pacientul i s-a adresat;
- c) În activitatea medicală ce se desfășoară în echipa (secții de spital, proces de învățământ medical tip rezidentiat), răspunderea pentru actele medicale aparține șefului echipei, în limitele atribuțiilor administrative de coordonare, și medicului care efectuează direct actul medical, în limitele competenței sale profesionale și rolului care i-a fost atribuit de șeful echipei. În echipele interdisciplinare, șeful echipei se considera a fi medicul din specialitatea în care s-a stabilit diagnosticul major de internare, dacă nu exista reglementări speciale care să prevadă altfel;
- d) Încredințarea totală sau parțială a obligațiilor proprii către alte persoane, în lipsa controlului personal, constituie abatere deontologică;
- e) Exprimarea consimțământului informat al pacientului pentru tratament nu înlătură responsabilitatea medicului pentru eventualele greșeli profesionale;

(2) Secretul profesional:

- a) Secretul profesional este obligatoriu, cu excepția situațiilor prevăzute de lege;
- b) Face obiectul secretului profesional tot ceea ce medicul, în timpul exercitării profesiei sale, a aflat direct sau indirect în legătura cu viața intimă a bolnavului, a familiei, a apartinatorilor, precum și probleme de diagnostic, prognostic, tratament, diverse circumstanțe în legătura cu boala. Secretul profesional persistă și după terminarea tratamentului sau decesul pacientului;
- c) Secretul profesional trebuie păstrat și fata de apartinatori, dacă pacientul nu dorește altfel;
- d) Secretul profesional trebuie păstrat fata de colegi, cadre sanitare și instituțiile medicale care nu sunt implicate în actul medical al pacientului în cauză;
- e) În comunicările științifice cazurile vor fi în așa fel prezentate încât identitatea bolnavului să nu poată fi recunoscută;
- f) În cazul în care nu este contrar intereselor pacientului, medicul curant va permite accesul mass-media la pacient numai cu acceptul acestuia. Medicii șefi ai unităților medicale sunt obligați să ia toate măsurile în așa fel încât accesul mass-media la pacient să se facă numai cu acceptul medicului curant și al pacientului. Acordarea de informații cu privire la un anumit caz se poate face numai cu acordul pacientului, al medicului curant și al șefului unității medicale;
- g) Evidențele medicale trebuie păstrate ca materiale secrete profesionale;

(3) Reguli generale de comportament în activitatea medicală:

- a) Medicul nu poate trata un pacient fără a-l examina medical în prealabil, personal. Numai în cazuri excepționale, de urgență sau în cazuri de forță majoră (îmbolnăviri pe nave maritime aflate în mers, pe avioane în zbor, locuri inaccesibile sau în timp util) se vor da indicații de tratament prin mijloace de telecomunicații;
- b) Medicul poate executa o activitate medicală doar dacă are pregătire și practica suficientă pentru aceasta. Aceasta prevedere nu se aplică în cazuri de urgență vitală, care nu poate fi rezolvată altfel;
- c) Medicul poate utiliza numai aparate de diagnostic sau tratament autorizate și pentru manuirea cărora are pregătire ori suficientă practică;
- d) Dacă în urma examinării sau în cursul tratamentului medicul considera că nu are suficiente cunoștințe ori experiență pentru a asigura o asistență corespunzătoare, va solicita un consult, prin orice mijloace, cu alți specialiști sau va îndruma bolnavul către aceștia;
- e) În caz de pericol de moarte iminent, medicul va rămâne lângă pacient atât timp cât este nevoie de ajutorul lui profesional;
- f) Pacientul nevindecabil va fi tratat cu aceeași grijă și aceeași atenție ca și cel care are șanse de vindecare;
- g) Medicul va informa pacientul asupra bolii acestuia, tratamentului necesar și a șanselor de însănătoșire. Medicul va evita să trezească prin comportamentul lui imaginea unei boli mai grave decât este ea în realitate;
- h) Medicul va păstra o atitudine de strictă neutralitate și neamestec în problemele familiale ale bolnavului, exprimându-și părerea numai dacă este solicitat și numai dacă intervenția este motivată de interesul sănătății bolnavului;
- i) Medicul nu trebuie să se implice în problemele legate de interesele materiale din familia bolnavului sau;

(4) Obligatorietatea acordării asistenței medicale:

- a) Medicul care se găsește în prezența unui bolnav sau rănit în pericol are obligația să îi acorde asistență la nivelul posibilităților momentului și locului ori să se asigure că cel în cauză primește îngrijirile necesare;
- b) În caz de calamități naturale sau accidentări în masă, medicul este obligat să răspundă la chemare, chiar să își ofere de bunăvoie serviciile medicale imediat ce a luat cunoștință despre eveniment;
- c) Medicul poate refuza acordarea de îngrijiri de sănătate din motive personale sau profesionale temeinice, îndrumând pacientul spre alte surse de îngrijire medicală, cu excepția situațiilor de urgență. Medicul este obligat să pună la dispoziție confratelui care preia pacientul toate informațiile medicale referitoare la caz;

(5) Întreținerea și folosirea cunoștințelor profesionale. Educația medicală continuă:

- a) Medicii au datoria de a-și perfecționa continuu cunoștințele profesionale;
- b) În folosirea unor metode terapeutice noi trebuie să primeze interesul pacientului, iar acestea nu pot fi utilizate decât după evaluarea raportului risc-beneficiu;

(6) Integritatea și imaginea medicului:

- a) Medicul trebuie să fie model de comportament etico-profesional, contribuind la creșterea nivelului său profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiei medicale pentru a merita stima și încrederea pacienților și a colaboratorilor;
- b) Medicul nu trebuie să se folosească de un mandat electiv, o funcție administrativă sau de alte autorități pentru a-și crește clientela;
- c) Medicul poate folosi numai titlul la care are dreptul, conform pregătirii sale profesionale;
- d) Informările privind serviciile medicale sunt acceptate, cu condiția să fie corecte, și se pot referi la sediul profesional, orele de funcționare, conducerea instituției medicale, specialitatea și titlul medicului, metodele de diagnostic și tratament folosite (aceste informații trebuie să se refere numai la metode de diagnostic și tratament fundamentate științific și acceptate în lumea medicală. Nu trebuie să conțină informații eronate sau care ar putea induce pacienții în eroare), tarifele percepute (aceste informații nu trebuie să inducă pacienților impresia că neapelați la serviciile medicului respectiv le poate pune în pericol starea de sănătate fizică sau psihică);
- e) Medicul nu poate face reclama unor medicamente sau bunuri medicale de consum. Menționarea denumirii unor medicamente sau bunuri medicale în cuprinsul unor articole, cărți, făcute în scop științific, nu se considera reclama;
- f) Medicul nu trebuie să facă propaganda în mediile nemedicale sau chiar medicale unor procedee de diagnostic ori tratament insuficient probate, fără să sublinieze și rezervele ce se impun;
- g) Este contrară eticii înțelegerea dintre doi medici, între medic și farmacist sau între medic și un cadru auxiliar pentru obținerea de avantaje materiale;
- h) Este interzisă medicului practician implicarea în distribuirea unor remedii, aparate sau produse medicamentoase autorizate ori neautorizate;
- i) Este interzisă practicarea de către medic a unor activități care dezonorează profesia medicală. Orice medic trebuie să se abțină, chiar în afara vieții profesionale, de la acte de natură să ducă la desconsiderarea acesteia;
- j) Medicul nu poate fi obligat să își exercite profesia în condiții ce ar putea compromite calitatea îngrijirilor medicale și a actelor sale profesionale, cu excepția urgențelor medico-chirurgicale vitale;
- k) Medicul nu poate propune sau aplica pacientului ca benefice ori lipsite de riscuri remedii sau procedee iluzorii ori insuficient probate. Orice practică nestiințifică este interzisă;
- l) Este interzisă acordarea de facilități, colaborarea sau sprijinirea oricărei persoane care practica ilegal medicina. Medicul are obligația de a sesiza existența unor astfel de situații colegiului teritorial al medicilor;

(7) Onorarii și atragerea bolnavilor

- a) Este interzisă emiterea oricărui document medical care ar aduce pacientului un avantaj material nejustificat sau ilicit;
- b) Este interzisă medicului practicarea concurenței neloiale, inclusiv prin practicarea unor tarife minimale, vadit disproportionale fata de costul real al serviciului medical, în scopul atragerii clientelei. Este admis serviciul gratuit în scopuri filantropice, cu informarea colegiului teritorial al medicilor cel mai târziu la 3 zile după acordarea asistenței medicale;

(8) Respectarea drepturilor persoanei

- a) Medicul trebuie sa respecte dreptul persoanei în privința opțiunii libere asupra medicului sau curant și chiar sa faciliteze aceasta posibilitate;
- b) Un medic care este solicitat sau are obligația sa examineze o persoana privată de libertate ori sa dea îngrijiri în mediu carceral nu poate nici direct, nici indirect, fie și numai prin simpla prezenta, sa cauzioneze sau sa favorizeze atingerea integrității fizice ori psihice a vreunui deținut, inclusiv a demnității acestuia. Dacă medicul constata ca persoana privată de libertate a suportat maltratari, are obligația sa informeze autoritatea judiciară;

(9) Relația cu pacientul

- a) Exercițarea profesiei medicale nu trebuie facuta impersonal, ci incercand stabilirea unei relații umane cu pacientul, pentru ca, la nevoie, compasiunea din partea medicului sa nu para un act formal;
- b) Este interzis ca medicul curant sa întrețină relații sexuale cu pacientii săi sau sa-i supună pe aceștia unor acte degradante pentru fiinta umană;
- c) Medicul trebuie sa dea dovada de diligenta maxima în stabilirea diagnosticului, tratamentului adecvat și în evitarea complicatiilor previzibile la pacientul aflat în îngrijirea sa;
- d) Prescripțiile medicale trebuie formulate cat mai clar, medicul asigurându-se ca a fost înțeles complet de către bolnav și anturajul acestuia, mergand pana la încercarea de a supraveghea executarea tratamentului;
- e) Din momentul în care a răspuns unei solicitări, medicul este automat angajat moral sa asigure bolnavului în cauza îngrijiri constiincioase și devotate, inclusiv prin trimiterea pacientului la o unitate medicală sau la un specialist cu competente superioare;
- f) Medicul curant are obligația de a face toate demersurile medicale pentru a facilita pacientului sau obținerea drepturilor sale ce decurg din starea de boala;
- g) În caz de război, cataclisme, epidemii și atentate, medicul nu are dreptul sa își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente în conformitate cu legea;

(10) Consimțământul

- a) Pentru orice intervenție medicală diagnostica sau terapeutică este necesar consimțământul informat al pacientului;

- b) Consimțământul pacientului va fi exprimat în condițiile legii;
- c) Consimțământul va fi dat după informarea pacientului asupra diagnosticului, prognosticului, alternativelor terapeutice, cu riscurile și beneficiile acestora;
- d) În situația pacienților minori, incapabili sau care nu își pot exprima vointa, consimțământul va aparține reprezentanților legali. Dacă medicul curant apreciază ca decizia reprezentantului legal nu este în interesul pacientului, se constituie o comisie de arbitraj de specialitate pentru a evalua cazul și a lua decizia;
- e) În situații de urgență, când este pusă în pericol viața pacientului, iar acesta nu își poate exprima vointa și rudele sau reprezentanții legali nu pot fi contactați, consimțământul este implicit, iar medicul va face tot ceea ce este posibil pentru salvarea pacientului, urmând ca informarea acestuia să se facă ulterior;
- f) Prognosticul grav va fi împărtășit pacientului cu prudență și tact, ținându-se cont de starea psihică a acestuia. Prognosticul va fi dezvăluit și familiei doar dacă pacientul consimte la aceasta. În cazul în care se considera ca dezvăluirea prognosticului înfaust va dăuna pacientului sau atunci când acesta nu dorește să afle, prognosticul poate fi dezvăluit familiei;

(11) Probleme ale îngrijirii minorilor

- a) Medicul trebuie să fie apărătorul intereselor medicale ale copilului bolnav atunci când apreciază ca starea de sănătate a copilului nu este bine înțeleasă sau nu este suficient de bine protejată de anturaj;
- b) Dacă medicul apreciază ca un minor este victima unei agresiuni sau privăriuni, are obligația de a-l proteja uzând de prudență și anunțând autoritatea competentă;

(12) Eliberarea de documente

- a) Este interzisă eliberarea pentru bolnav a unor certificate de complezență sau a unor rapoarte tendențioase. Orice act medical va oglindi realitatea obiectivă;
- b) Medicul poate emite certificate, atestate și documente permise de lege, pe baza propriilor sale constatări și a examenelor necesare în acest scop. Este interzis ca informațiile medicale să fie prezentate deformat sau ascunse. Documentele medicale vor respecta forma prevăzută de lege. Documentele medicale nu trebuie să conțină mai multe date decât este necesar scopului pentru care acestea sunt întocmite și eliberate;
- c) Persoana la care se referă documentul medical emis are dreptul de a fi informată cu privire la conținutul acestuia;

(13) Îndatoriri față de public

- a) Medicul chemat într-o familie ori colectivitate trebuie să se îngrijească de respectarea regulilor de igienă și de profilaxie. El va semnala bolnavului și anturajului responsabilitatea ce revine acestora față de ei înșiși, dar și față de comunitate și colectivitate;
- b) Medicul are obligația morală de a aduce la cunoștința organelor competente orice situație de care află și care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

Art. 23. - Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a asistentilor medicali:

- (1) Asistentul medical trebuie sa evite in exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei si sa evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea si moralitatea individuala si profesionala;
- (2) Asistentul medical are obligatia sa manifeste o conduita ireprosabila fata de bolnav, respectand intotdeauna demnitatea acestuia;
- (3) In caz de pericol public, asistentul medical nu are dreptul sa isi abandoneze bolnavii, cu exceptia unui ordin formal al unei autoritati competente, conform legii.
- (4) Asistentul medical este raspunzator pentru fiecare dintre actele lor profesionale;
- (5) Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesionala, asistentii medicali incheie o asigurare de raspundere civila pentru greseli in activitatea profesionala;
- (6) Incredintarea atributiilor proprii unor persoane lipsite de competenta constituie gresala deontologica;
- (7) Asistentul medical trebuie sa comunice cu pacientul intr-o maniera adecvata, folosind un limbaj respectuos, minimalizand terminologia de specialitate pe intelesul acestora;
- (8) Asistentul medical trebuie sa evite orice modalitate de a cere recompense, altele decat formele legale de plata.

Art. 24 - Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a farmacistului:

- (1) Indiferent de sfera de activitate, farmacistul trebuie sa aiba in centrul atentiei sale binele pacientului si al publicului in general;
- (2) Farmacistul este raspunzator pentru toate deciziile sale profesionale, indiferent de responsabilitatile asumate in exercitarea profesiei sale;
- (3) farmacistul, in timpul exercitarii actului profesional, este obligat sa respecte urmatoarele reguli:
 - a) sa isi exercite profesia in conformitate cu procedurile standard de operare scrise, prevazute de regulile de buna practica din domeniul sau de activitate;
 - b) sa isi indeplineasca indatoririle profesionale cu competenta, in termenele stabilite;
 - c) sa profeseze doar in acele posturi in care i se permite sa isi respecte indatoririle esentiale ca farmacist, libertatea de decizie si independenta profesionala;
 - d) sa accepte acele posturi pentru care are competenta si disponibilitatea necesare pentru a indeplini cu succes indatoririle profesionale. In acest sens trebuie sa se informeze asupra specificului activitatii, accesului la mijloacele necesare pentru exercitarea profesiei la standardele necesare;

- e) sa isi indeplineasca personal atributiile si la nevoie sa delege o persoana competenta autorizata pentru indeplinirea anumitor activitati profesionale, asumandu-si raspunderea;
 - f) sa informeze imediat o persoana responsabila in cazul in care nu isi poate indeplini indatoririle profesionale, pentru a se putea lua la timp masuri de remediere;
 - g) sa raporteze medicului prescriptor sau autoritatilor competente orice efect nedorit sau advers al medicamentelor, in scopul optimizarii tratamentelor;
 - h) sa se abtina sa critice sau sa condamne convingerile personale ori religioase ale pacientului care apeleaza la serviciile sale;
 - i) sa acorde servicii in mod egal pentru toti pacientii, fara discriminare, in ordinea solicitarii acestora, cu exceptia situatiilor de urgenta;
 - j) sa se asigure ca serviciile sale au fost percepute si intelese corect de pacient, incurajandu-l sa participe activ la reusita tratamentului;
 - k) sa nu refuze nejustificat acordarea serviciilor care ii intra in atributii, conform legii.
- (4) Farmacistul poate refuza acordarea unor servicii catre pacient atunci cand refuzul este justificat de interesul sanatatii pacientului.
- (5) Inainte de a-si asuma o functie de conducere, farmacistul trebuie sa se autoevalueze si sa se asigure ca este capabil sa indeplineasca toate responsabilitatile acestei functii.
- (6) In exercitarea functiei, farmacistul-sef are urmatoarele obligatii:
- a) trebuie sa se informeze asupra tuturor aspectelor si cerintelor legate de functia pe care o indeplineste;
 - b) trebuie sa se asigure ca toti membrii personalului aflat in subordinea sa sunt informati asupra atributiilor profesionale pe care trebuie sa le indeplineasca;
 - c) trebuie sa transmita instructiunile clar pentru a impiedica orice risc de eroare; in masura posibilitatilor, el va transmite in scris proceduri standard de operare;
 - d) se asigura ca membrii personalului aflat in subordinea sa isi indeplinesc atributiile in conformitate cu prevederile legale, dar si cu competenta si aptitudinile personale;
 - e) trebuie sa respecte independenta profesionala a farmacistilor din subordine;
 - f) se asigura ca echipamentele, localul si utilitatile de la locul de munca sunt mentinute la standardele acceptate pentru desfasurarea in bune conditii a activitatilor profesionale;
 - g) se asigura ca toate activitatile profesionale desfasurate sub controlul sau, precum si cele exercitate de el personal sunt supuse asigurarii de raspundere profesionala;
 - h) se asigura ca toate masurile privind pastrarea confidentialitatii sunt efective;
 - i) are datoria sa notifice colegiului pe raza caruia isi desfasoara activitatea orice schimbare de interes profesional privind membrii personalului din subordinea sa ori functia sa;
 - j) trebuie sa accepte, in masura posibilitatilor, elevi si studenti pentru indeplinirea stagiului de practica in unitatea pe care o conduce.

Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti
Str. Piata Alexandru Lahovari nr. 1, sector 1
Tel: 0213192753; Fax: 0212107864
Cod inregistrare: 4505421
Email: oftalmologie@gmail.com; secretariat@spitaloftalmologie.ro
Website: <https://spitaloftalmologie.ro/>

(7) Competenta profesionala

- a) Farmacistul trebuie sa isi asigure si sa isi mentina la un inalt nivel pregatirea profesionala, prin actualizarea permanenta a cunostintelor in aria sa profesionala, in scopul indeplinirii atributiilor cu competenta necesara.
- b) In vederea actualizarii permanente a cunostintelor profesionale, farmacistul este obligat:
- sa isi planifice si sa participe la formele de pregatire profesionala organizate sau acreditate de Colegiul Farmacistilor din Romania;
 - sa evalueze si sa aplice in practica curenta cunostintele actualizate permanent;
 - sa ateste cu documente doveditoare pregatirea sa, prin formele programelor de dezvoltare profesionala acceptate, atunci cand acest lucru ii este solicitat de comisiile de specialitate ale colegiului teritorial la care este inregistrat;

(8) Confidentialitatea

- a) Farmacistul are datoria de a respecta si proteja informatia profesionala;
- b) Farmacistul trebuie sa respecte si sa protejeze confidentialitatea informatiilor referitoare la pacienti, obtinute in cursul activitatilor profesionale;
- c) Informatiile pot fi dezvaluite in urmatoarele cazuri:
- cand pacientul si-a dat consimtamantul scris;
 - cand tutorele pacientului a consimtit in scris, daca varsta pacientului sau starea sa de sanatate nu permite aceasta;
 - cand este necesar pentru a preveni afectari majore sau punerea in pericol a sanatatii pacientului, a unei terte persoane sau a publicului in general;
 - stabilirea vinovatiei in cazul savarsirii unor infractiuni, la solicitarea instantei de judecata;
 - in alte situatii prevazute de lege;
- d) Farmacistul nu trebuie sa dezvaluie, decat cu acordul scris al medicului prescriptor, nicio informatie referitoare la practica prescrierii acestuia;
- e) Farmacistul trebuie sa protejeze informatia profesionala interna, respectand urmatoarele reguli:
- sa nu permita accesul tertilor la informatii privind activitatea unitatii in care isi desfasoara activitatea, decat cu acordul scris al angajatorului sau in alte situatii prevazute de lege;
 - sa respecte cerintele legale de protectie a informatiilor privind acumularea si utilizarea acestora;
 - sa asigure protectia informatiilor la operatiunile de stocare, transmitere, primire ori distrugere.

Art. 25 - Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a biochimistului, biologului sau chimistului:

- (1) În exercitarea profesiei, biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar respectă demnitatea ființei umane și principiile eticii, dând dovadă de responsabilitate profesională și morală, acționând întotdeauna în interesul pacientului, al familiei pacientului și al comunității.
- (2) Biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar sunt obligați să păstreze secretul profesional.
- (3) Litigiile sau abaterile de la etica profesională se analizează și măsurile se iau, după caz, de către șeful echipei medicale sau de conducerea unității ori de către Colegiul Medicilor din România, împreună cu Ordinul Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor, potrivit Codului de etică și deontologie profesională a biochimistilor, biologilor și chimistilor din sistemul sanitar.

CAPITOLUL V
RAPORTURI PROFESIONALE CU ALTI PROFESIONISTI DIN DOMENIUL
MEDICO-SANITAR SI INSTITUTII

Art. 26. - Raporturi profesionale cu alti profesionisti din domeniul medico-sanitar si institutii pentru medici

(1) Relațiile medicului cu colegii și colaboratorii. Confraternitatea

- a) Medicul va trebui să își trateze confratii așa cum ar dori el însuși să fie tratat de ei. În baza spiritului de corp, medicii își datorează asistenta morală.
- b) Schimbul de informații între medici privind pacienții trebuie să se facă obiectiv și în timp util, în așa fel încât asistenta medicală a pacienților să fie optimă.
- c) Dacă un medic are neînțelegeri cu un confrate, trebuie să prevaleze concilierea potrivit Statutului Colegiului Medicilor din România.
- d) Este interzisă răspândirea de comentarii ce ar putea să prejudicieze reputația profesională a unui confrate. Medicii trebuie să ia apărarea unui confrate atacat pe nedrept.
- e) Constituie încălcare a regulilor etice blamarea și defăimarea colegilor (critica pregătirii sau activității lor medicale) în fața bolnavilor, aparținătorilor, a personalului sanitar etc., precum și orice expresie sau act capabil să zdruncine încrederea în medicul curant și autoritatea acestuia.

f) Atunci când un medic ia cunostinta despre greșeli etice sau profesionale care aduc atingere imaginii profesiei, comise de către un coleg, trebuie sa ia atitudine cu tact, incercand sa discute problema cu confratele în cauza. Dacă aceasta nu da rezultate, medicul are obligația sa discute cazul în cadrul Colegiului Medicilor din România, înainte de a se adresa autorităților competente.

(2) Consultul medical

- a) Ori de câte ori medicul considera necesar sa ceara părerea unui coleg pentru elucidarea diagnosticului, formularea planului terapeutic sau a indicației unei intervenții, acesta va propune, de acord cu bolnavul sau aparținătorii lui și ținând cont de preferințele acestuia, un consult cu alți confrati.
- b) Consultul este organizat de medicul curant și este recomandabil ca medicii chemați pentru consult sa examineze bolnavul în prezenta medicului curant. Apoi medicii se retrag pentru a discuta cazul. După ce au căzut de acord, medicul curant comunica bolnavului sau aparținătorului rezultatul consultului. Dacă exista divergențe de păreri, se va proceda, după caz, la completarea examenilor, internarea în spital, lărgirea consultului prin invitarea altor specialiști etc.
- c) În consultul medical se va păstra o atmosfera de stima și respect reciproc, nu se va manifesta superioritate fata de medicul curant. Discuția cazului și observațiile critice nu se vor face în fata bolnavului sau a altor persoane străine, chiar dacă este vorba de medici subordonați.
- d) Un medic care a fost chemat pentru un consult nu trebuie sa revada ulterior pacientul din proprie initiativa și fără aprobarea medicului curant.
- e) În cazul colaborării mai multor medici pentru examinarea sau tratamentul aceluiași pacient, fiecare practician își asuma responsabilitatea personal. Este interzis transferul de sarcini și responsabilități privind indicațiile de investigații, prescrierea de medicamente sau concedii medicale către alți medici care nu au participat la consultul medical.
- f) Dacă în urma unui consult avizul celor chemați diferă fundamental de cel al medicului curant, pacientul trebuie informat. Medicul curant este liber sa se retragă dacă părerea medicilor chemați la consult prevalează în opinia pacientului sau a anturajului acestuia.
- g) Pacientul aflat în tratamentul unui coleg poate fi asistat de orice confrate pentru probleme incidente urgente, cu informarea prealabilă sau ulterioara a medicului.

h) Dacă propunerea pentru un consult medical vine din partea pacientului sau a anturajului acestuia, medicul are obligația organizării modalității de consult. În cazul în care medicul curant nu este de acord, se poate retrage fără explicații. În urma consultului se va redacta un document semnat de participanți. Dacă documentul nu este redactat, se considera ca participanții la consult susțin punctul de vedere al medicului curant.

(3) Raporturi cu alți profesioniști sanitari

- a) Medicii vor avea raporturi bune, în interesul pacienților, cu ceilalți profesioniști din domeniul medical.
- b) Obligații față de Colegiul Medicilor din România
- c) Medicii membri ai Colegiului Medicilor din România trebuie să susțină organizația din toate punctele de vedere.
- d) Medicul aflat în ancheta profesională este obligat să colaboreze cu persoanele desemnate de colegiu și să furnizeze toate datele solicitate în vederea încheierii investigației în cel mult 14 zile de la solicitare.

Art. 27. - Raporturi profesionale cu alți profesioniști din domeniul medico-sanitar și institutii pentru asistentul medical Raporturile profesionale cu alți profesioniști din domeniul sanitar

- (1) În baza spiritului de echipă, asistenții medicali își datorează sprijin reciproc.
- (2) Constituie încălcări ale regulilor etice:
 - a) jignirea și calomnierea profesională;
 - b) blamarea și defaimarea profesională;
 - c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnității profesionale a asistentului medical generalist, a moasei și a asistentului medical.
- (3) În cazul unor neînțelegeri, în considerarea calității profesionale, conflictul în prima instanță trebuie mediat de Biroul Municipiului București al OAMGAMR și de Biroul executiv la nivel național al OAMGAMR.
- (4) Dacă acesta persistă, cei implicați se pot adresa Comisiei de etică și deontologie a OAMGAMR sau justiției, fiind interzisă perturbarea activității profesionale din aceste cauze.

(5) In cazul in care se constata incalcari ale regulilor etice, se urmeaza procedura de sanctionare, conform prevederilor Statutului Ordinului Asistentilor Medicali Generalisti, Moaselor si Asistentilor Medicali din Romania.

(6) In cazul colaborarii mai multor asistenti medicali pentru examinarea, tratamentul sau ingrijirea aceluiasi pacient, fiecare practician isi asuma responsabilitatea individual prin aplicarea parafei profesionale in dreptul fiecarei manevre sau tehnici executate personal.

(7) In interesul pacientilor, asistentii medicali vor avea relatii de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnitatii si onoarei profesionale.

Raporturile profesionale cu institutiile

(1) Spitalul urmareste sa asigure conditii optime asistentului medical in exercitarea profesiei.

(2) Asistentul medical aduc la cunostinta persoanelor competente si autoritatilor competente orice circumstanta care poate prejudicia ingrijirea sau calitatea tratamentelor, in special in ceea ce priveste efectele asupra persoanei sau care limiteaza exercitiul profesional.

(3) Asistentul medical, in concordanta cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le indeplinesc, contribuie la orientarea politicilor si dezvoltarea sistemului de sanatate.

Art. 28 - Raporturi profesionale cu alti profesionisti din domeniul medico-sanitar si institutii pentru farmacisti

(1) In exercitarea profesiei, farmacistul are datoria ca in interesul bolnavului si al pacientului in general sa colaboreze cu toti confratii sai. In acest sens:

a) toti farmacistii isi acorda ajutor reciproc si consultanta pentru realizarea indatoririlor profesionale;

b) farmacistii isi rezolva singuri litigiile, cu respectarea spiritului de colegialitate; daca nu reusesc, fac apel la comisia de litigii a colegiului;

c) farmacistul trebuie sa isi trateze toti colaboratorii cu respect, bunavointa si colegialitate;

d) farmacistul trebuie sa dovedeasca in orice imprejurare solidaritate fata de colegii sai si loialitate fata de corpul profesional si profesia de farmacist.

(2) In interesul pacientului si al publicului in general, farmacistul trebuie sa colaboreze cu medicul si cu alti membri ai echipei de sanatate. In acest sens:

a) farmacistul colaboreaza activ cu medicul prescriptor pentru a realiza efectuarea tratamentului pacientului la timp, in parametrii optimi si in interesul acestuia;

b) in colaborarea sa cu medicul, farmacistul se va abtine de la orice intelegere in scop material sau de alta natura care ar avea drept rezultat incalcarea dreptului pacientului;

c) farmacistul trebuie sa se abtina de la orice fapt care ar putea aduce prejudicii demnitatii si imaginii medicului sau altor membri ai profesiunilor sanitare, pentru a nu crea neîncredere pacientului.

Art. 29 - Raporturi profesionale cu alti profesionisti din domeniul medico-sanitar si institutii pentru biochimist, biolog și chimist din sistemul sanitar

(1) Activitatea biochimistului, biologului și chimistului din sistemul sanitar se desfășoară individual sau în cadrul unor colective mixte.

(2) Biochimistul, biologul și chimistul din sistemul sanitar colaborează cu medicul și recunosc rolul coordonator al acestuia, precum și cu ceilalți membri ai colectivului, participând la menținerea relațiilor amiabile în cadrul acestuia și contribuind la asigurarea calității actului medical.

(3) Membrii Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România sunt obligați să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, gradul și specialitatea pe toate buletinele pentru analizele pe care le efectuează.

(4) Relațiile dintre biochimiști, biologi și chimiști din sistemul sanitar se bazează pe corectitudine, colaborare, respect reciproc și solidaritate profesională, potrivit Codului de etică și deontologie profesională a biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar.

CAPITOLUL VI – SITUATII SPECIALE

Art. 30 - Reguli privind cercetarea medicală pe subiecti umani

(1) Cercetarea medicală pe subiecti umani se face cu respectarea prevederilor convențiilor și declarațiilor internaționale la care România este parte semnatară.

(2) Medicul implicat în cercetarea biomedicală are datoria de a promova și proteja viața, sănătatea, intimitatea și demnitatea subiectilor umani care participa la cercetare.

(3) În desfășurarea cercetării medicale pe subiecti umani trebuie acordată o protecție deosebită populațiilor vulnerabile, cum ar fi:

- a) persoane dezavantajate din punct de vedere economic și medical;
- b) persoane care nu își pot da consimțământul pentru participarea într-o cercetare medicală (minori, persoane incompetente, persoane care datorită stării lor nu își pot exprima vointa);
- c) persoane care sunt susceptibile a-și da consimțământul sub presiune (de exemplu, persoane în detenție, militari);
- d) persoane care nu beneficiază personal din cercetare;

- e) persoane pentru care cercetarea medicală este combinată cu îngrijirea medicală.
- (4) În cercetarea pe subiecți umani, binele individului primează asupra binelui societății în general și al științei.
- (5) Cercetarea medicală în scopul progresului medical trebuie să se facă doar în ultima instanță pe subiecți umani. Aceasta trebuie să se efectueze în conformitate cu datele științifice existente, cu alte surse relevante de informare și cu datele obținute din experimentarea pe animale, atunci când aceasta este posibilă.
- (6) Principalul scop al cercetării medicale pe subiecți umani este de a îmbunătăți metodele profilactice, diagnostice și de tratament, înțelegerea etiologiei și a patogenzei unei afecțiuni.
- (7) Nu se poate întreprinde nici o cercetare pe o persoană, decât dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:
- a) nu există nici o metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
 - b) riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
 - c) proiectul de cercetare a fost aprobat după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinentei sale științifice, inclusiv al unei evaluări a importanței obiectivului cercetării, precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;
 - d) persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor pentru protecția sa;
 - e) există consimțământul participanților.
- (8) Protocolul cercetării trebuie să fie evaluat de o comisie de etică, formată din persoane independente față de cercetători sau sponsori. Comisia de etică ce efectuează evaluarea proiectului trebuie să fie informată cu privire la desfășurarea cercetării și are dreptul de a monitoriza cercetările în derulare.
- (9) Cercetarea medicală pe subiecți umani trebuie să fie efectuată numai de către persoane calificate în acest sens. Aceasta persoană are responsabilitatea privind subiecții implicați în cercetare, chiar dacă aceștia și-au exprimat consimțământul informat pentru participare.
- (10) Experimentul clinic (cercetarea fără scop terapeutic) este admisibil din punct de vedere etic dacă nu comportă nici un risc serios previzibil. Cercetătorii care conduc experimentul clinic sunt obligați să îl întrerupă dacă apare pericolul vătămării sănătății subiectului sau când acesta cere sistarea experimentului. Cercetarea medicală pe subiecți umani se poate derula doar dacă potențialele beneficii sunt superioare riscurilor.

- (11) Impunerea cu forta sau prin inducerea în eroare a experimentului pe om constituie o grava încălcare a principiilor eticii medicale. Participarea subiectilor umani în cercetare se poate face numai voluntar și numai după ce aceștia au fost informati adecvat cu privire la: scopurile, metodele cercetării, riscurile și beneficiile anticipate. De asemenea, subiectii trebuie informati ca se pot retrage oricând din cercetare, fără ca acest lucru sa îi prejudicieze în vreun fel. Consimțământul informat al participanților trebuie luat cu respectarea prevederilor legale.
- (12) Refuzul unui pacient de a participa într-o cercetare nu trebuie sa influenteze calitatea relatiei medic-pacient.
- (13) În cazul minorilor, consimțământul va fi obținut de la apartinatori sau de la reprezentantul legal, fiind necesar și acceptul minorului de a participa în cercetare. Este necesar un maximum de prudenta în a utiliza minorii în experimentele medicale și numai dacă riscurile sunt minime.
- (14) În cazul persoanelor incapabile de a-și exprima vointa, consimțământul va fi obținut de la apartinatori sau de la reprezentanții legali.
- (15) Includerea în cercetarea medicală a subiectilor care nu își pot exprima vointa se va face numai atunci când cercetarea nu poate fi efectuată folosindu-se persoane competente (condiția fizica sau psihică ce impiedica obținerea consimțământului informat este o caracteristica necesară a populației incluse în studiu) și numai dacă riscurile sunt minore.
- (16) Medicul trebuie sa ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimitatii subiectilor participanți în cercetare, pentru păstrarea confidențialității informațiilor despre subiecti, și trebuie sa minimalizeze pe cat posibil impactul cercetării asupra integrității fizice, mentale și a personalității acestora.
- (17) Cercetările făcute în scop terapeutic constituie aplicarea pentru prima data la om a unor procedee medicale sau chirurgicale și se vor face exclusiv în scop curativ. În asemenea cercetări trebuie sa existe o proportionalitate justa, în favoarea bolnavului, între riscurile procedeeului nou și gravitatea cazului; pericolele posibile ale procedeeului nou sa nu intreaca în gravitate evoluția probabila a bolii de baza sau a tratamentelor cunoscute și aplicate pana în prezent.
- (18) Folosirea unui placebo în cercetări medicale combinate cu îngrijirea pacientilor este admisă numai atunci când nu exista metode profilactice, diagnostice sau terapeutice demonstrate pentru subiectii participanți ori atunci când pacientii care primesc placebo nu sunt expusi unor riscuri suplimentare.
- (19) Participanții într-o cercetare medicală trebuie sa aibă acces la beneficiile rezultate din aceasta, după încheierea cercetării.

(20) Publicarea rezultatelor unei cercetări medicale pe subiecți umani se va face cu respectarea acurateții datelor și numai în condițiile în care sunt respectate normele etice naționale și internaționale care guvernează cercetarea medicală pe subiecți umani.

(21) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoși, din rațiuni experimentale.

(22) În toate cazurile de cercetări clinice, pentru verificarea pe om a eficacității unor metode de diagnostic sau de tratament se va respecta riguros condiția consimțământului voluntar al subiectului.

(23) Experimentarea umană trebuie să respecte un număr de reguli:

- a) să fie precedată de o serioasă experimentare pe animal;
- b) subiectul să accepte voluntar, să fie major, în stare de libertate și perfect informat despre riscuri;
- c) în cazul unor maladii incurabile, la subiecți în stadiul terminal, remediul nu trebuie să provoace suferințe suplimentare și să existe șanse rezonabile de a fi util;
- d) nu pot fi experimentate remedii care ar altera psihicul sau conștiința morală.

(24) Se interzice orice activitate terapeutică sau experimentală pe om din simple rațiuni de orgoliu profesional ori științific, de al cărei rezultat nu poate beneficia majoritatea indivizilor sau care lezează principiile culturale ori morale ale comunității.

(25) Experimentele privind clonarea ființei umane sunt interzise.

Art. 31 - Exercițiul medicinei de expertiză judiciară

(1) Subiectul va fi informat în prealabil despre sensul examinării, de către expertul care nu a avut niciodată nici o relație de un gen oarecare cu cel expertizat, ceea ce i-ar putea influența raționamentele. În acest din urmă caz expertul are obligația de a se recuza, informând forurile competente cu privire la motivele recuzării.

(2) Expertizatul îl poate recuza pe expert, acesta trebuind să se supună dorinței expertizatului.

(3) Raportul final nu va conține decât elemente de răspuns la chestiunile puse în decizia de numire a expertului. În rest, expertul este supus secretului profesional.

Art. 32. - Atentarea la viața și integritatea fizică a bolnavului. Eutanasia

- (1) Medicul trebuie să încerce reducerea suferinței bolnavului incurabil, asigurând demnitatea muribundului.
- (2) Se interzice cu desăvârșire eutanasia, adică utilizarea unor substanțe sau mijloace în scopul de a provoca decesul unui bolnav, indiferent de gravitatea și prognosticul bolii, chiar dacă a fost cerut insistent de un bolnav perfect constient.
- (3) Medicul nu va asista sau indemnă la sinucideri ori autovătămări prin sfaturi, recomandări, împrumutarea de instrumente, oferirea de mijloace. Medicul va refuza orice explicație sau ajutor în acest sens.
- (4) Nici o mutilare nu poate fi practică fără o justificare medicală evidentă, serios documentată și fără consimțământul informat al pacientului, cu excepția situațiilor de urgență cu risc vital.
- (5) Prin actele sale profesionale, de investigare sau terapeutice, medicul nu trebuie să supună pacientul nici unui risc nejustificat, chiar dacă există cererea expresă a acestuia din urmă.
- (6) Întreruperea de sarcină poate fi practică în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Orice medic este liber să refuze fără explicații cererea de întrerupere voluntară a sarcinii.

Art. 33. - Situația bolnavului psihic

- (1) Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistență medicală și de îngrijiri de sănătate de aceeași calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi și adaptate cerințelor lor de sănătate.
- (2) Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărată de daunele pe care ar putea să le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnica sau manevra de îngrijire și tratament, de maltratarile din partea altor pacienți sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferință fizică sau psihică.
- (3) a) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înțelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu își poate exprima liber voința, consimțământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.
b) Nu este necesară obținerea consimțământului în condițiile prevăzute la alin. (1) atunci când este necesară intervenția de urgență.
c) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, după caz, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale

trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, daca intreruperea tratamentului sau a ingrijirilor are drept consecinta punerea in pericol a vietii pacientului.

(4) Orice persoana care sufera de tulburari psihice trebuie tratata cu omenie si respectul demnitatii umane si trebuie sa fie aparata impotriva oricaror forme de exploatare economica, sexuala sau de alta natura, impotriva tratamentelor vatamatoare si degradante. Nu este admisa nicio discriminare bazata pe o tulburare psihica.

Art. 34. - Pacientul privat de libertate

(1) Personalului medical care ingrijeste un pacient privat de libertate ii este interzis sa aduca atingere integritatii fizice, psihice sau demnitatii acestuia.

(2) Daca personalul medical constata ca pacientul privat de libertate a suportat maltratari, acesta are obligatia sa informeze organele competente.

Art. 35. - Prescrierea, eliberarea pe baza unei retete medicale si administrarea drogurilor

(1) Prescrierea, eliberarea pe baza unei retete medicale si administrarea drogurilor, in alte conditii decat cele prevazute de lege, constituie infractiune.

Art. 36 - Situatiile pacientilor infectati cu HIV sau bolnavi de SIDA

(1) Pacientii infectati cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la ingrijire si tratament medical in mod nediscriminatoriu, asistentul medical fiind obligat sa asigure ingrijirile de sanatate si tratamentele prescrise acestor pacienti.

(2) Pastrarea confidentialitatii asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical care are in ingrijire, supraveghere si/sau tratament astfel de persoane.

(3) Intre specialistii medico-sanitari, informatiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie sa fie comunicate.

CAPITOLUL VII - EDUCATIA MEDICALA CONTINUA A ASISTENTULUI MEDICAL

Art. 37. - In vederea cresterii gradului de pregatire profesionala, asistentii medicali au obligatia sa efectueze cursuri si alte forme de educatie continua creditate de Ordinul Asistentilor Medicali Generalisti, Moaselor si Asistentilor Medicali din Romania, denumit in continuare OAMGMAMR, precum si alte forme de educatie continua prevazute de lege pentru indeplinirea numarului minim de credite anual necesar reautorizarii exercitarii profesiei.

CAPITOLUL VIII - OBLIGATII ETICE SI DEONTOLOGICE A ASISTENTULUI MEDICAL

Art. 38. - Obligatia acordarii ingrijirilor medicale

- (1) Asistentul medical, in exercitarea profesiei, nu pot face discriminari pe baza rasei, sexului, varstei, apartenentei etnice, originii nationale sau sociale, religiei, optiunilor politice sau antipatiei personale, a conditiei sociale fata de pacienti.
- (2) Asistentul medical au obligatia de a lua masuri de acordare a primului ajutor.
- (3) Asistentul medical au obligatia sa acorde asistenta medicala si ingrijirile necesare in limita competentei lor profesionale.
- (4) In caz de calamitati naturale (cutremure, inundatii, epidemii, incendii) sau accidentari in masa (naufragii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentii medicali sunt obligati sa raspunda la chemare, sa isi ofere de bunavoie serviciile de ingrijire, imediat ce au luat cunostinta despre eveniment.
- (5) a) Vointa pacientului in alegerea asistentului medical trebuie intotdeauna respectata, indiferent care ar fi sensul acesteia.
b) Daca pacientul se afla intr-o stare fizica sau psihica ce nu ii permite exprimarea lucida a vointei, apartinatorii sau apropiatii celui suferind trebuie preveniti si informati corect, pentru a hotari in numele acestuia, cu exceptia imposibilitatii (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgentelor.
- (6) Daca in urma examinarii sau in cursul ingrijirilor asistentul medical considera ca nu au suficiente cunostinte sau experienta pentru a asigura o asistenta corespunzatoare, se vor consulta cu alti colegi sau vor indruma bolnavul catre alti specialisti.
- (7) Asistentul medical va pastra o atitudine de stricta neutralitate si neamestec in problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimandu-si parerea numai daca interventia este motivata de interesul sanatatii pacientului, cu consimtamantul prealabil al acestuia.
- (8) Asistentul medical pot refuza acordarea unor ingrijiri catre pacient atunci cand refuzul este justificat de interesul sanatatii pacientului, cu exceptia situatiilor de urgenta.

Art. 39. - Respectarea drepturilor pacientului

Pacientul are urmatoarele drepturi: dreptul la informatia medicala, dreptul la consimtamant, dreptul la confidentialitatea informatiilor si viata privata, drepturi in domeniul reproducerii, drepturi la tratament si ingrijiri medicale.

Art. 40. - Consimtamantul

(1) O interventie medicala nu se poate efectua decat dupa ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, in cunostinta de cauza, si-a dat consimtamantul. Pacientul are dreptul sa refuze sau sa opreasca o interventie medicala, asumandu-si in scris raspunderea pentru decizia sa; consecintele refuzului sau, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

(2) Consimtamantul pacientului sau, dupa caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:

- a) pentru recoltarea, pastrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul sau, in vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;
- b) in cazul supunerii la orice fel de interventie medicala;
- c) in cazul participarii sale la invatamantul medical clinic si la cercetarea stiintifica;
- d) in cazul fotografierii sau filmarii sale intr-o unitate medicala; e) in cazul donarii de sange in conditiile prevazute de lege.

(3) Consimtamantul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, dupa caz, nu este obligatoriu in urmatoarele situatii:

- a) cand pacientul nu isi poate exprima vointa, dar este necesara o interventie medicala de urgenta;
- b) in cazul in care furnizorii de servicii medicale considera ca interventia este in interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuza sa isi dea consimtamantul, asistentul medical este obligat sa anunte medicul curant/de garda (decizia fiind declinata unei comisii de arbitraj de specialitate).

Art. 41. - Secretul profesional

(1) a) Secretul profesional este obligatoriu.

b) Secretul profesional exista si fata de apartinatori, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate in tratament, chiar si dupa terminarea tratamentului si decesul pacientului.

2) Obiectul secretului profesional il constituie tot ceea ce asistentul medical, in calitatea sa de profesionist, a aflat direct sau indirect in legatura cu viata intima a pacientului, a familiei, a apartinatorilor, precum si problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstante in legatura cu boala si alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.

(3) Asistentul medical raspunde disciplinar pentru destainuirea secretului profesional, exceptie facand situatia in care pacientul si-a dat consimtamantul expres pentru divulgarea acestor informatii, in tot sau in parte.

(4) Interesul general al societatii (prevenirea si combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere in masa si altele asemenea prevazute de lege) primeaza fata de interesul personal al pacientului.

(5) In comunicările stiintifice, cazurile vor fi astfel prezentate incat identitatea pacientului sa nu poata fi recunoscuta.

(6) Informatiile cu caracter confidential pot fi furnizate de catre asistentul medical numai in cazul in care pacientul isi da consimtamantul explicit sau daca legea o cere in mod expres.

Art. 42. - Probleme ale ingrijirii minorilor

(1) Daca asistentul medical apreciaza ca minorul este victima unei agresiuni sau privatiuni, trebuie sa incerce sa il protejeze, uzand de prudente, si sa alerteze autoritatea competenta.

(2) Asistentul medical trebuie sa fie aparatorul copilului bolnav, daca apreciaza ca starea de sanatate nu este bine inteleasa sau nu este suficient de bine protejata.

(3) In vederea efectuării tehnicilor si/sau a manevrelor de ingrijire si/sau de tratament asupra unui minor, consimtamantul trebuie obtinut de la reprezentantul legal al minorului, cu exceptia situatiilor de urgenta.

CAPITOLUL IX - DISPOZIȚII FINALE

Art. 43 - Raspunderea

(1) Incalcarea dispozitiilor prezentului cod atrage raspunderea disciplinara a personalului SPITALULUI CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE, in conditiile legii.

(2) Organele cu atributii disciplinare au competenta de a cerceta incalcarea prevederilor prezentului cod de conduita si de a propune aplicarea sanctiunilor disciplinare in conditiile Legii nr. 53/2003, cu modificarile ulterioare.

(3) In cazurile in care faptele savarsite intrunesc elementele constitutive ale unor infractiuni, vor fi sesizate organele de urmarire penala competente, in conditiile legii.

(4) Personalul SPITALULUI CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE raspunde patrimonial, potrivit legii, in cazurile in care, prin faptele savarsite cu incalcarea normelor de conduita profesionala, aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti
Str. Piata Alexandru Lahovari nr. 1, sector 1
Tel: 0213192753; Fax: 0212107864
Cod inregistrare: 4505421
Email: oftalmologie@gmail.com; secretariat@spitaloftalmologie.ro
Website: <https://spitaloftalmologie.ro/>

Art. 44 - Asigurarea publicitatii

Pentru informarea pacientilor, SPITALUL CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE are obligatia de a asigura publicitatea si de a afisa codul de conduita pe site-ul unitatii.

Art. 45 – Intrarea in vigoare Prezentul cod a fost avizat de către Consiliul de Etică al SPITALULUI CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE si va intra în vigoare la data aprobării de către Comitetul director al SPITALULUI CLINIC DE URGENTE OFTALMOLOGICE

Art. 46 – Enumerarea normelor de conduită și de integritate a personalului nu este limitativă, ci se completează de drept cu cele cuprinse în prevederile legale în vigoare.

Avizat, azi, 27 iulie 2023
Presedintele Consiliului de Etica,
Conf. Univ. Dr. Vasile Potop

Aprobat, azi, 31 iulie 2023 in sedinta Comitetului Director al Spitalului Clinic de Urgente Oftalmologice Bucuresti

Comitet Director

MANAGER,

DIRECTOR MEDICAL

DIRECTOR FINANCIAR CONTABIL